

«Vaig dir a l'Ot Pi que un xinès li segrestaria la família»

Albert Soler

07.06.2018 | 07:09

David de Pedro, de Cassà de la Selva, acaba de publicar «Operación Triángulo», una novel·la d'aventures que transcorre entre el Japó i la Xina. La seva particularitat és que es tracta d'un reality book, protagonitzat ni més ni menys que pel dotze vegades campió mundial de bike trial Ot Pi

Triangle? Això sona a sexe.

He, he, doncs a les meves novel·les sempre hi ha sexe. I sexe explícit, però sense arribar a ser barroer. El sexe hi ha de ser amb la seva justa mesura, com el pebre que es posa al plat. Però no va de sexe, sinó d'aventures, intrigues, humor... I de passada, les inicials del títol, OT, fan referència al nom del protagonista.

Vaja, que divertit, ho és.

Li juro que repassant el que havia escrit jo mateix, em pixava de riure. Això no és normal. Ah, i el mot «triangle» també es refereix al Triangle del Drac, una mena de segon Triangle de les Bermudes que hi ha per aquells mars, i on també desapareixen vaixells.

Molts arguments veig al llibre.

Hi ha dues històries paral·leles: la d'espies i intriga, i la històrica, a la recerca d'una civilització desapareguda.

Sí, molt bé, però què és exactament un reality book?

Miri, com a escriptor independent, m'haig de fer càrrec de tot, i això significa buscar corrector, dissenyador de portada... i promoció. Cada any s'editen milers de llibres a Catalunya, i això és com enviar un currículum, has de pensar com ho pots fer per destacar entre tants.

I com ho pot fer?

Oi que a la televisió el que arrossega més seguidors són els reality? Doncs fem que la novel·la sigui un reality, que el protagonista sigui real. Però és clar, si és real però desconegut, no serveix. Ha de ser un personatge conegut.

I com apareix Ot Pi, precisament?

El coneixia una mica, per amics comuns, ja l'havia tractat. Així que li vaig proposar que fos el protagonista de la novel·la. Més que el protagonista: els esdeveniments anirien de la forma que ell digués. De seguida va acceptar, és una persona molt llançada. Bé, si no, no hauria triomfat al bike trial.

Com li va proposar, que ho entengués?

Li vaig explicar: jo et posaré en situacions fictícies, i tu em diràs com les resoldries. A partir del que em responguis, es desenvoluparà la trama. Per exemple...

Ell havia sigut directiu d'una multinacional, Monty. Li vaig dir que venia un xinès i li proposava dur a terme espionatge industrial contra la seva pròpia empresa, o li sabotejarien les fàbriques del Japó.

No s'està de res, vostè.

Em va respondre que se'n podria sortir, que estava preparat! Ah, però després el xinès l'amença de segrestar la seva família. Aquí la cosa canvia. L'Ot em va explicar la seva reacció, i així continuava la trama.

El pobre home no en va acabar fart?

He, he, no, en ser una novel·la coral, en alguns capítols no era ell el protagonista principal. Només li trucava quan tocava, en total unes 10-15 vegades.

Qui li agradaria que protagonitzés el seu proper reality book?

La meua quarta novel·la la seguirà protagonitzant Ot Pi, perquè serà continuació d'aquesta. Si pogués escollir per la següent... no ho sé, algú que donés joc, jo ja li buscaria una història que encaixés amb el seu tarannà.

Publicat a: Diari de Girona, 7 de juny de 2018

Font del document: <http://www.diaridegirona.cat/ultima-dia/2018/06/07/dir-lot-pi-que-xines/917822.html>